

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.097
1 setembre 2017
1'70 euros

la veu

de Benicarló

FESTES *el resum* 2017

Climaestrat

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

Avda. Maestrat, 15 Benicarló 964 46 00 77 E:mail:clima@climaestrat.com

INCLOU UNA ENTREVISTA AMB F. MERCURY "MADE IN HEAVEN"

EDITORIAL

1097

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Festes benicarlandes... l'última paraula

Mai plou a gust de tothom. Resulta una obvietat que no té cap mena de discussió i, les nostres Festes, per això, poden estar en boca de tots sense estar en la de ningú. Feta aquesta introducció, tenim que la Comissió de Festes continua amb el seu objectiu de Festes Poulars que, segons sembla (és allò que depèn de a qui preguntes), és el que vol la gent.

Com ja vam fer l'any passat no anem ací a comparar, ni valorar, si estes festes són o han estat millors que la de fa tres anys, quatre, o... No, el que cal ficar en valor ha de ser que siguen populars i això, si fem cas de les xifres de gent al carrer, sembla que així podria ser. Enguany hem vit leds terrasses dels bars, cada dia, molt plenes, més que plenes. I això, en

un poble com Benicarló que a casa seua li costa sortir, ja és tot un rècord.

Com sempre la clau està en saber conjuminar al màxim pressupost i divertiment, sense, com diem per ací, estirar més el braç que la màniga. Segurament ens repetim, però és la realitat. Tots els actes que hi ha al programa, com suposem sempre s'ha intentat, en estes i en anteriors edicions de les nostres Festes Patronals, es fa perquè la gent s'ho passe bé en elles. De vegades amb més encert, de vegades amb menys, la gràcia, com hem dit, es saber-ho conjuminar tot de la millor manera possible arrossegant la gent al carrer que és on veritablement s'han de gaudir les festes. Si això s'aconsegueix, leshores, el pressupost, tot i ser important, podria passar a un segon terme.

La ciutadania és qui té l'última paraula.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: a tots els que van fer possible que tinguérem unes festes tranquil·les. A tots sense excepció, començant per la Comissió de Festes i a acabant per la pròpia ciutadania. Segurament hi ha hagut errades i coses que no s'hauran fet tot allò de bé que s'hauria volgut, però cal estar al lloc per adonar-se'n que no és feina fàcil. Enhorabona i gràcies.

Carxofa 2: a la Banda de Música pel seu excel·lent Concert de sant Bartomeu i a la Coral pel seu gran espectacle de "Queen". Les dos entitats van estar immenses. La nostra més sincera, i agraïda sobretot, enhorabona!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Valorant les festes"

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia
diario digital de benicarló

UNES FESTES AMB MOLTA GENT

text: REDACCIÓ

Festes al carrer, amb un important descens dels incidents i un paper destacat de les nostres tradicions, són els elements principals del triomf de les festes patronals del 2017, segons el balanç fet per l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, i el regidor de festes, Ilde Añó.

Ambdós coincidiren en assenyalar la consolidació del nou model de festes establert l'any anterior fonamentat, principalment, en fer de les festes un espai popular i participatiu. L'alcalde va destacar que s'han aconseguit assolir les 5 línies que s'havien marcat, «treure els actes al carrer, recuperar els balls de poble, un major control a les penyes, aconseguir que els actes de dia funcionaren i donar la importància corresponent a la cultura popular i les tradicions. La gent està molt contenta, anem en una línia molt encertada de festes patronals. S'han fet més de dos-cents actes».

L'alcalde qualificava les Festes com «un dels puntals de promoció del poble» i ressaltava la repercussió de les festes més enllà de la comarca, gràcies a la qualitat de la programació i també en bona part a les xarxes socials i mitjans que treballen per donar-li cobertura. Tot i la valoració positiva que es fa

des del consistori, Miralles ha reconegut que «hi ha aspectes millorables» i que «es treballarà en la línia de consolidar el model de festes analitzant també allò que s'ha de corregir»

ESPAIS PÚBLICS PLENS

Ilde Añó, en la línia de l'alcalde, remarcava la importància i el protagonisme de les places i espais públics benicarlandos «plens de gom a gom», on s'han reunit en ocasions milers de persones, com es el cas de la plaça de Sant Bertomeu el dia de la proclamació, o el dia del pa i porta a la plaça de la Constitució amb més de 4.000 persones. El regidor ha fet èmfasi en «l'efecte positiu que té obrir les festes al poble pel que fa a la convivència i l'economia, tots els actes han estat multitudinaris». A més «els més menuts també han gaudit dels actes, fins i tot a un espai com la plaça de Blasco Ibáñez, recentment recuperada». Als bous «tampoc hi ha hagut cap incident greu, el que és de felicitar». A la plaça de sant Bartomeu «hi ha hagut actes de tot tipus: balls, monòlegs, el tribut a Queen... s'ha demostrat que si es fan actes oberts, la gent surt al carrer». La nova aposta de la comissió per enguany, el Camden «també va ser un èxit, recolzant l'art urbà». Pel que fa al repartiment de programes de festes, la comissió va ficar en circulació «més de deu mil programes menuts i vuit mil grans», que van omplir tot el poble.

ve de la p gina anterio

Un altra de les apostes fortes d'enguany, la de la difusió a través de les xarxes socials, també ha aconseguit gran repercussió. "cada publicació ha tingut una mitja de dos mil visualitzacions, el que ha permès que la gent poguera estar informada al moment del que estava passant a les Festes", atés que les actualitzacions eren immediates, en ocasions abans que acabara l'acte. Añó no va voler deixar de costat el control que enguany han tingut els penyersos del seu recinte. "Tot el que envolta l'activitat de les penyes ha sigut mol bo, i realment és el que ells volen aconseguir", gràcies a la responsabilitat dels propis penyers.

MENYS INCIDENTS, MÉS SEGURETAT CIUDADANA

En referència a la seguretat, el regidor de Policia i Seguretat, Ximo Bueno, qualificava el treball dels cossos de seguretat com «un gran èxit», i més després del

ve de la p gina anterior

condicionant que va suposar els atemptats de Barcelona i Cambrils. Bueno va destacar el descens d'un 50% de les incidències en general i la bona feina a l'hora de combatre el botelló, perquè «s'han reduït les queixes veïnals i els comes etílics, alhora que ha millorat el control de menors a les penyes».

El cap de Policia, Agustín Parra, resumia en xifres les incidències a festes, on cal destacar diversos descensos com el de les queixes (60% menys), les assistències sanitàries (66% menys) o dels altercats i baralles (47% menys). Els representants municipals coincidiren a expressar «l'agraïment a la Comissió de Festes, la Brigada, les entitats, els equips de neteja i els cossos de seguretat.»

L'OBRA DE TEATRE TERRA BAIXA TANCARÀ LA SETMANA DELS PREMIS LITERARIS

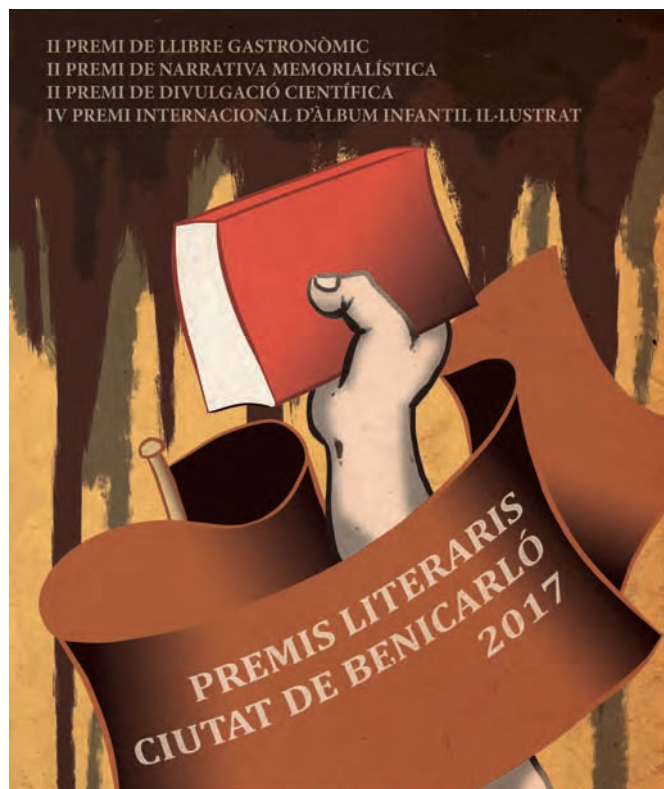
text AB

La setmana dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló, que comença el pròxim 29 de setembre, finalitzarà dijous 5 amb l'obra teatral Terra Baixa, amb Lluís Homar com a únic protagonista. Al llarg de la setmana, a més del lliurament dels premis als guanyadors, també es duran a terme activitats relacionades amb el món de la literatura.

La representació de l'obra de teatre Terra Baixa, el pròxim dijous 5 d'octubre, arrodonirà la setmana que la Regidoria de Cultura ha preparat al voltant de la segona edició dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló. La representació de l'obra, publicada per Àngel Guimerà, servirà per a culminar la setmana, que començarà el 29 de setembre i estarà plena d'actes centrats en la literatura, la gastronomia, la ciència, la memòria i la il·lustració.

Lluís Homar sempre ha estat vinculat a Terra Baixa, des de que als 16 anys, després de veure l'obra, decidira ser actor. Ara, dirigit per Pau Miró, Homar interpretarà ell sol als personatges de l'obra: a l'ingenu Manelic, que baixa de la terra alta al fangar de les passions humanes més turbulentes; a Marta i, fins i tot, a l'amo Sebastià. Miró concentra així en un actor la universalitat del clàssic català. Les entrades es posaran a la venda a partir del 18 de setembre a un preu de 10 euros.

Un altre dels actes destacats de la setmana és l'entrega de premis als guanyadors d'aquesta segona edició dels Premis Literaris, que se celebrarà el 30 de setembre al Parador de Turisme de Benicarló durant una gala. Aquest acte, que contarà amb la participació d'importants personalitats de la vida política, cultural i social valenciana i catalana, vol convertir-se en l'esdeveniment literari més important de les comarques

del nord del País Valencià, així com de les Terres de l'Ebre i Camp de Tarragona.

A la gala també es rendirà homenatge a La Velada en Benicarló: Diàlogo de la Guerra de España, de Manuel Azaña, escrita en maig de 1937, fa ara 80 anys. El títol d'aquest al·legat antibel·licista fa referència a les reunions que mantingueren diferents personalitats amb el president del Govern republicà Francisco Largo Caballero, a una casa situada on actualment es troba el Parador de Turisme de Benicarló.

Copisteria-Llibreria GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamany
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

170 establiments de Benicarló participen en «Pren nota, recicla vidre»

text i foto AB

La campanya «Pren nota, recicla vidre», que ha posat en marxa la Regidoria de Medi Ambient, ha aconseguit fins al moment la participació de 170 bars i restaurants amb l'objectiu de conscienciar de la importància del reciclatge. El bar cafeteria Depende ha guanyat el primer sorteig vinculat a la campanya.

La iniciativa de la Regidoria de Medi Ambient per incentivar el reciclatge en el sector de l'hostaleria ha tingut un important èxit d'acollida. Des que es va posar en marxa la campanya, que compta la col·laboració d'Ecovidrio, 170 establiments de Benicarló s'hi han adherit, reforçant així el principal objectiu del programa de conscienciar de la importància del reciclatge i aconseguir que n'augmente la taxa en un sector com el de l'hostaleria, que genera quasi el 50% dels residus d'envasos de vidre.

Per tal d'afavorir la participació dels establiments, la campanya incentiva a tots aquells que s'hi adhiereixen amb diversos premis: el primer, destinat als cinc establiments amb major puntuació, és un viatge a Cadis per a dos persones per tal de participar en una classe magistral del xef Àngel León; el segon és un sorteig, entre tots els establiments participants en la campanya, de 74 packs de Paradores per a dos persones, que ha recaigut en el café bar Depende de Benicarló.

BENICARLÓ ES CONVERTEIX EN ESPAI CARDIOPROTEGIT

text CB

La Regidoria de Benestar Social i Sanitat materialitza el projecte d'instal·lació de 4 desfibril·ladors semiautomàtics en diferents espais públics. La subvenció arriba des de la Diputació i el seu programa «Província de Castelló: territori cardioprotegit», que assegurarà disponibilitat de desfibril·ladors en els 135 municipis de la província.

La regidora de Sanitat, Marta Escudero, ha anunciat aquest matí que Benicarló es convertirà en espai cardioprotegit gràcies a la instal·lació de 4 desfibril·ladors semiautomàtics en espais públics amb gran afluència de persones gràcies al programa «Província de Castelló: territori cardioprotegit» de la Diputació de Castelló. Aquest programa assegurarà la disponibilitat de desfibril·ladors externs semiautomàtics en la totalitat dels 135 municipis que integren la província de Castelló.

S'han establert com ubicacions prioritàries el Mercat Municipal, l'Auditori Pedro Mercader (que també donarà cobertura al Conservatori de Música), el Club de

Convivència de la Gent Gran i l'Ajuntament de Benicarló. Cal recordar que Benicarló ja disposa de 4 desfibril·ladors més per a l'ús públic (dos mòbils, un a les pistes d'atletisme i un al poliesportiu municipal), i que tot i disposar en total de 8 aparells, l'Ajuntament és conscient que hi ha més espais susceptibles de ser espais cardioprotegits. La iniciativa presentada avui només serveix de tret de sortida per un projecte de major envergadura.

Des de la regidoria es formarà un grup de 8 persones per cada espai per poder donar una resposta ràpida i efectiva a les emergències. Aquestes persones seran seleccionades per la seua presència continuada als espais, ja que d'aquesta manera tindran més probabilitat d'estar presents en cas de necessitat. A més d'aquestes persones, es creu necessari que entre la ciutadania benicarlanda hi haja gent formada per a fer ús dels desfibril·ladors i ampliar les probabilitats d'èxit. Per este motiu, la Regidora ha fet una crida ciutadana a aquelles persones que estiguen interessades a fer un curs de formació. Les inscripcions s'efectuaran al Centre Social Municipal La Farola (carrer de les Barques- 964826382), i les 25 places disponibles s'assignaran per ordre d'inscripció.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Fa ja tant de temps de vaig «llegir l'anterior número de la seua revista» que, si li soc franc, li he de confessar que no me'n recordo de res. M'agradaria tindre memòria perquè deu ser una cosa bonica, però no en tinc gens i tampoc no em queixo, no. Em penso que va ser Joan Fuster en un aforisme que va dir que la memòria solia ser rancuniosa. I bé deu ser veritat perquè qui té memòria se'n recorda de les coses bones, però, ai, també i es veu que molt especialment, de les roïnes. També no sé qui em va dir en una ocasió que era bo per al cervell no tindre memòria perquè així al disc dur sempre hi havia espai i s'anaven renovant les coses. No sé, segur que a mi se'm renova tot cada mes com a molt i no n'estic especialment orgullós.

Fent un esforç per damunt de les meues possibilitats (com tantes coses que faig per damunt de les meues possibilitats) em sembla recordar una portada en què es parlava de les «festes patronals». No acabo d'entendre massa bé l'adjectiu. És més, em sembla una mica desubicat de la realitat benicarlanda. No conec ningú que diga: «Hola, què tal es presenten les festes patronals?», o encara més, «au, que passésseu unes festes patronals ben divertides». No troba, senyora Garcia? Jo sempre havia sentit parlar de festes d'agost o fins i tot de festes. Se m'acudeixen diverses possibilitats per justificar-ho. Una que encara no hem aconseguit treure'ns de damunt la forma de dir les coses de fa més de quaranta anys o més de seixanta i dos que ara de festes en tenim tot l'any i bé les hem de diferenciar de les falles o de jàlouin.

Tal com li dic, ja no sé res més. Suposo també que degueren dedicar alguna carxofa a la gent que forma pat de la comissió, més que res perquè ho emprengueren amb ànims i no es deixaren impressionar per tots aquells que abans d'hora ja els havien sentenciat. Bé em sembla tot. Tot allò que es faça per pur altruisme i amb bona voluntat és d'estúpids criticar-ho; ja me'n cuidaré jo molt i prou de dir res, si algú troba que el que s'ha fet és millorable, au, que ho diga i ben segur que serà ben acollit a la comissió.

I ja està. Què com he passat jo les «festes patronals»? Com a bon benicarlando me les he passades criticant, com deia una cèlebre cançó del grup folclòric Alborada Flamenca: «Critizando, criticando, vivimos criticando. Quien no critica no vive.» I a mi hi ha coses que em sembla que encara no hem superat. Per exemple. Ja no em plantejo unes festes sense reina i dames, que igual podria ser, però és necessari que la reina duga una banda amb la bandera d'Espanya?, cal?, de veritat? Ja sé que això no puja un gra de sal, però, mira, ni ens ho hem plantejat igual. Una altra cosa, Benicarló és un poble de més categoria que per fer tants de bous; sé que són un espectacle que ompli, que fa que giren diners els bars i els restaurants, que apropen gent de tota la comarca, però això dels embolats em segueix semblant una salvajada. No és que no m'agraden els bous, que sí, que trobo a més que aquests animalets s'han de guanyar l'herba que es mengen, però si algú em vol fer creure que amarrar entre desenes de persones un nimalet a un piló, posarli uns aparells i unes boles de foc a menys d'un metre dels ulls no li fa res a la pobra bèstia em vol enganyar. A més, a Benicarló això dels bous embolats no ha sigut una tradició fins fa quatre dies com aquell que diu. Tanta gent que hi ha pel poble per embolar!

Li prometo que la setmana que ve ho faré millor. O no. No li prometo res. No vull prometre res a ningú.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Botellot jo? No, jo participo!

Ja s'han acabat les festes i ens hem quedat les bèsties. Ja, ja sabem que açò és un clàssic quan les festes del poble, les de sempre, no les importades, arriben al final. I és que nosaltres som així, clàssics. Però bé, al que anàvem, a les festes, i què n'hem de dir? Doncs alguna que altra cosa. La primera que, com sempre, el millor ha estat la participació col·lectiva i la poca problemàtica, segons les autoritats municipals. Ara bé, separada la palla de la brossa, alguna que altra cosa curiosa ens ha arribat a les orelles. Per exemple, el botellot. Doncs sí, eixe que quasi està desaparegut, però que te'l trobaves per alguns jardins del poble o per allà a la zona d'oci del port. Sense anar més lluny, els dies que van fer bou embolat, es podien vore per aquella zona colles de xicuelos amb les bosses de plàstic plenes d'un material que no semblava precisament melons de moro... Efectivament, una aproximació menys reticent podia revelar que es tractava de recipients de dos litres de refrescos ensucrats per a rebaixar el contingut de les altres botelles.

Sortir de casa

Molta gent als actes de carrer. I ja és mèrit traure els benicarlandos al carrer! Però la veritat és que enguany amb la xafogor que feia ha estat més fàcil congregat acompanyament per a qualsevol acte dels programats per la comissió de festes. La veritat és que ens vam sorprendre de com estaven de plens els

carrers i sobretot les terrasses dels bars. Plenes de gom a gom, amb més taules que a un restaurant en dia de casori... en una clara demostració que tot això de la crisi econòmica ja ha passat i que no era més que una excusa de Mas i els catalans per poder guanyar la independència... Doncs, xeic, ja està bé que la gent s'anime a sortir encara que siga a festes perquè passada la setmana de sant Bartomeu, ja sabeu com queda el poble, que els carrers pareixen aparadors buits!

Públic o privat?

Per cert, la tanca que podem vore a la imatge, quina funció tenia? Acabar de protegir la terrassa, avisar que per allí passava una processó o les dos coses? Només és curiositat nostra. No sabem si es va córrer "a soletes" o van aprofitar l'avinentesa per vore la processó ben asseguts. No creiem que els

demanaren als de la terrassa que la desmuntaren. En fi, cabòries nostres!

El caloret

Bona idea la d'enguany, de fer els actes civico-religiosos tots junts. Diuen que les coses bones, com més concentrades millor. Això devia ser el que devien pensar els de la Comissió de Festes per a no patir tant les inclemències de la calor sufocant que fonia les pedres i tot. En tot cas, es va aconseguir que la corporació, que de tant en tant s'escapolia d'algun acte massa exposat a la solana, anara completa en comitiva fent bo allò tant antic que encara no hem aconseguit de superar de vore *todas las fuerzas vivas juntas y en unión... tal como manda la santa tradición*. En fi, deixant de banda aquestes reminiscències del passat, regidor i regidores, i la banda de música que els acompanyava, ho devien agrair. De tota manera, no res a dir si pensem que les festes són en honor als patrons... religiosos. És l'estat que hem heretat.

Presència de les autoritats

Per cert, parlant de l'assistència dels nostres representants als actes, en aquells que sí eren molt visibles regidors i dames van aparèixer a fer-se la foto, però en altres sembla que la cosa no va anar tant així. Mireu si no, que es va manifestar una sobtada al·lèrgia als actes programats a la vora de la mar: ni es van deixar vore les autoritats per l'exposició de modelisme naval -i ja és el segon any consecutiu!- ni a la travessia del Port de Festes. Un tafaner que viu

ve de la p gina anterior

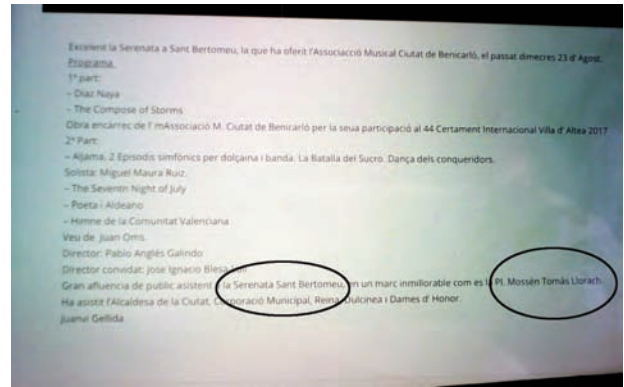
per allà baix i que l'any passat també va estar veient-la se'n va adonar que cap càrrec oficial havia baixat a retratar-se al costat dels nadadors. Encuriosit es va quedar al lliurament de trofeus i allí tampoc no hi havia ni regidors ni dames, ni res de res. En va vore una que, si no anem errats, devia ser la del propi club de natació. Amb las *fuerzas vivas* sí... Els del PP anaven a tot. És només per una xicoteta comparativa, odiosa ja se sap. Com diria no sabem qui... no anem bé!

La banda, orientada. Els periodistes, no.

Bon concert el que va fer la Banda de Música, de veritat. L'agrupació estrenava una peça que, segons sembla, serà la que portaran al festival internacional de Bandes que s'ha de celebrar a Altea. Des d'ací el nostre aplaudiment més sincer i la força necessària perquè facen, segur, un excel·lent paper. Ací a casa nostra, a la plaça de Sant Bartomeu, plena fins a la bandera, ho van aconseguir. Per cert, cal destacar com a anècdota l'himne de l'exposició del mestre Serrano, en què per fi vam deixar d'ofrenar glòries a Espanya. Ja era hora! Una cosa més, a vore si els que fan les cròniques pels mitjans locals s'assabenten una mica d'on es fa i s'ha fet sempre el susdit concert. A vore, a la plaça de Mossén Tomas, com podeu llegir a la imatge que vos ensenyem que diu es va fer, que nosaltres sapiguem, només hi va haver algun que altre botelló. Si escrius de Benicarló... com a mínim conèixer una mica el nom dels carrers. I si no, a estudiar-se les Street Legends!

Capelletes

Bé, ja en tenim prou de festes i anem a altres coses més del dia a dia. Hem llegit que des de la regidoria de Cultura, suposem que per iniciativa del regidor del ram, s'ha fet, o s'està fent, un inventari de les capelletes dels carrers del poble. Certament, en tenim un grapat. Algunes més ben conservades, altres no, però està bé documentar i convertir en patrimoni aquestes icones dels sants populars que durant tants anys han estat referències de la nostra geografia urbana i espiritual. Nosaltres, si més no,

ens hem fixat en una en particular, situada al carrer de les Salines, que si Déu o l'autoritat no hi posa remei, segurament passarà a millor vida ben aviat si tenim en compte el pèssim estat de conservació de la façana on es troba. La veritat és que es difícil distingir de quin sant o santa és la figura... el que no lleva que si l'han catalogat almenys la puguen falcar una mica. A vore, tenim entès que més d'un ciutadà ho ha fet notar als municipals però sembla que poc efecte, o no cap, ha tingut la denúncia. Què estan esperant, que li caiga al cap a algú que passava per allí? I després ja diran, com aquell altre: Alabat siga Déu! O a la millor és que només es tracta d'un tros de fusta...

Algú que no va dinar

Vinga, que tancarem la secció després de l'aturada festera amb un dels clàssics, els atestats dels nostres amics policies. Llegiu "12:27 Colaboración con los Bomberos en un domicilio de la Avenida Papa Luna. Humo intenso por una ventana. Falsa alarma. Se ha quemado por descuido un guiso en una sartén". A nosaltres se'ns ha socarrimat un fotimer de vegades el sopar i mai no hem tingut la grata presència de tanta gent per apanyar el desaguisado. De tota manera, més val previndre que curar i si hi havia fum... com deia aquell anunci, podia haver-hi foc.

Escenes benicarlandes

Dimarts 29 d'agost. Set i mitja del matí. Camí d'Alcalà. No concretarem més perquè ja parlaríem massa. Hi ha vuit hòmens magribins amb el corresponent saquet esperant damunt la vorera. Al seu costat s'atura una furgoneta gran conduïda per un llaurador d'ací molt possiblement jubilat. Pugen dos dels homes a la part del davant. No hi ha cinturons de seguretat per als tres. Els altres sis entren a la part del darrere, no hi ha finestres ni aparent ventilació. El vehicle clarament és per carregar gènere. Deuen seure al terra o damunt d'algun basquet si abans s'ha usat el vehicle per traslladar bestiar. L'últim tanca la porta, una porta amb una enganxina amb la bandera d'Espanya. Olé!

HOMENATGE ALS SOCIS DEL CLUB DE LA TERCERA EDAT DE BENICARLÓ

text i fotos REDACCI

Divendres passat 25 d'agost es va celebrar al Club de la Tercera edat de Benicarló l'homenatge als socis. Durant aquest acte es va homenatjar al soci i sòcia de més edat i es va fer entrega dels trofeus als guanyadors dels diferents torneigs organitzats pel club. També es va fer un agraïment especial als membres sortints de la junta anterior. Per a finalitzar, es va comptar amb l'actuació del tenor Juan Oms. Amb gran èxit d'assistència i la presència de l'alcaldeessa, es va gaudir d'un bon ambient en el menjar posterior.

UNA ENTREVISTA AMB F. MERCURY "MADE IN HEAVEN"

text JQ

Mai va ser tan gran com ara la glòria dels i les cantants, omplen els estadis, venent milions d'àlbums i són adorats com a déus; sobretot, aquelles estrelles que ja no estan entre nosaltres. La seva música, inclús sense ser ells, és capaç d'aixecar i fer vibrar grans escenaris.

JQ: Moltes gràcies Sr Mercury per oferir-nos aquesta entrevista a títol pòstum, com veu el panorama musical des de la seva perspectiva actual?

Freddie Mercury: Us cobraré el doble, m'heu fet esperar 15 minuts i en aquest temps em podria haver casat i divorciat tres vegades. El temps no espera a ningú, sap?

JQ: Li demanem les nostres disculpes, però a La Veu hem estat enfeïnats amb multitud d'esdeveniments de les festes locals de la nostra ciutat.

FM: Sí, ja, d'alguna coseta em vaig poder assabentar. Sant Abdó, Sant Senen i Sant Bertomeu em van convidar des de la seva pròpia seu a veure un petit tribut.

JQ: Petit? Sr Mercury ... molt petit no va ser. Aquí va resultar ser un dels esdeveniments més multitudinaris i aplaudits, sinó el que més! No cabia una ànima.

FM: No compares! Que no va ser Wembley'85! Però bé, no va estar malament, és grat que se'n recorden d'un després de tant de temps. I per cert!, vaig veure velles cares d'aquells concerts i que he tornat a veure, però ara en cadires i amb bastó en les primeres files del vostre. Jajaja, velles glòries encara en el rock! Va tindre la seva màgia

JQ: Clar que sí! La gent va gaudir molt, ¿i a vostè? ¿Li ha portat bons records el concert? ¿Què opina del mateix?

FM: Per descomptat, que puguin gaudir de la nostra música gent de tan diferents edats és tot un elogi ... Barcelona, va sonar en el meu funeral i ara fa 25 anys que coneixia a la Montse. Què més

vols?, si al final es va muntar una gran festa i la gent va sortir feliç,... està tot fet o no? No cal preguntar què tal va sortir el concert, sinó com va sortir la gent.

JQ: És un bon punt de vista. Per cert, com a bon escapista de la premsa, encara no ens ha contestat la primera pregunta ¿com veu el panorama actual?

FM: El desastre és que en l'actualitat la gent ho vol tot, i ho vol ja. Només valoren poder fer-se "la foto", cantar "la cançó", però no volen veure el que implica tot això. Darrere dels breus 70 minuts de qualsevol dels nostres discos o de les nostres gires hi ha anys d'esforç, sacrifici i soledat. L'èxit té un preu molt alt i pocs estan disposats a pagar-los la vida és dura, molt dura, això és el que hi ha.

JQ: I una última pregunta, què opina de tota la gent que ...

FM: No hi ha darrera pregunta, d'aquí a molt poc és el meu aniversari i per allà dalt, entre David Bowie, Janis Joplin, Michael Jackson, John Lennon, Amy Winehouse ... estem muntant una festa del copó. Ja m'has robat 15 minuts i el temps allà dalt també passa. Ni estrelles ni anònims, ningú viu per sempre. Ja ens veurem. Gaudiu i aneu-vos-en de festa!

SOBRE LA POR

Fronteres

text JOAN HERAS

El dijous 17 d'agost havia de ser, en principi, un dia tranquil i xafogós del cor del període de vacances. Però amb uns minuts tot va canviar. Les Rambles de Barcelona i, unes hores més tard, el passeig de mar de Cambrils es van convertir en l'epicentre d'una tragèdia que de seguida, per sota de l'horror i la tristesa, va anar fent visibles els fils d'una teranyina que enreda tot el territori –d'Alcanar a Ripoll-, que es connecten amb altres tragèdies viscudes en altres ciutats europees i que ens guien cap a l'estat Islàmic –amb el seu discurs, amb els seus suports explícits o implícits, amb el context de la seva aparició a l'escena geopolítica- com a responsables de la massacre.

La commoció que generen aquests fets –evidentment la proximitat de la tragèdia fa que emocionalment l'impacte sigui més fort perquè ens imaginem amb tota claredat que nosaltres o algú dels nostres amics o familiars podríem haver-nos convertit en víctimes ens suscita un munt d'interrogants que a poc a poc, amb més serenitat, haurem d'anar intentant respondre. Sens dubte, però, la dimensió de la tragèdia ens demana que les respostes que anem perfilant defugin de la simplicitat i intentin il·luminar una complexitat evident que entrellaça fils de la teranyina que es bifurquen i s'entrellacen en aspectes psicològics, socials, religiosos i polítics. Hi ha preguntes que no en podem saber mai la resposta perquè els qui ens les podrien donar també han mort. Hauria estat interessant saber què pensava, per exemple, el conductor de la furgoneta mentre es dirigia al seu objectiu, més enllà de simples proclames pseudoreligioses o pseudopolítiques. I saber de què parlaven, mentre anaven acumulant bombones per fer l'atemptat que no van poder arribar a fer. I, és clar, més enllà d'això, la gran pregunta se'ns presenta tan senzilla com brutal: ¿com és possible que algú decideixi fer una acció d'aquest tipus? La resposta –les múltiples respostes- ens aboquen a un ventall de consideracions que necessàriament han de transitar per dimensions diferents que cristal·litzen en uns nois concrets, amb una biografia determinada, que han arribat a la dramàtica conclusió que la seva vida no val res i que, per tant, juguen fort –sabent que els hi va la vida- fent un acte en què l'objectiu és matar com més millor. Aquest acte terrible es realitza des de la seva total i absoluta consciència i, per tant, els responsabilitza plenament i sense fissures de l'acte i de les seves conseqüències. Però també és cert que, si ampliem el focus, ens caldrà analitzar quin grau de responsabilitat tenim com a societat pel que fa a les circumstàncies, el context, l'entorn en què aquests nois decideixen fer el que van fer.

Què falla en el joc de les nostres estructures socials –i aquí hem de recórrer tots els nivells, des de la societat catalana, l'europea i la mundial- perquè un grup de nois que han nascut –o arribat de ben petits- i crescut a Catalunya acabin entenent que la societat catalana en conjunt –per tant també les seves famílies, els mestres que han tingut a les escoles, els metges que els han atès als CAP o als hospitals, els seus companys de jocs- etc- són l'enemic que cal abatre.

Ens cal, doncs, pensar i repensar moltes coses. Però també ens hem de sentir reconfortats per la resposta eficaç i entregada dels cossos policials, dels serveis d'emergències i del personal sanitari, dels botiguers i restauradors de les Rambles, dels taxistes, de la població fent cues llarguíssimes per donar sang, per la voluntat de recuperar de seguida els escenaris dels atemptats per a la vida quotidiana i pacífica, etc, etc. I per les expressions populars de tota mena de suport a les víctimes i de rebuig dels atemptats, per la voluntat de no fer carnassa de les imatges terribles, pel clar rebuig d'aquells que volien aprofitar els atemptats per promoure l'esperit islamofòbic, per manifestar una vegada més el clar sentiment pacifista i antimilitarista de la societat catalana.

No sé si l'eslògan "No tinc por" és el més adient. Però si l'entendem com un "Seguirem vivint en pau i seguirem lluitant per una societat més justa i més pacífica" em sembla necessari. Més enllà de lemes, sens dubte, ens cal pensar, repensar i actuar amb claredat per combatre fins a on sigui possible les circumstàncies –aliances, complicitats, contextos, mecanismes, etc- que animen, justifiquen o empenyen a un grup de nois, d'homes joves, a fer un acte tan brutal. Tenim, doncs, molta feina i ens cal fer-la amb urgència però amb serenitat.

CICLISME: REUNIÓ DE LES ESCOLES DE CICLISME A NULES I L'ALCORA

text VICENT FERRER foto CC DEPORTES BALAGUER

Noves proves per a les escoles de ciclisme de Castelló, celebrades a Nules i l'Alcora, amb el que s'està arribant al final de la temporada.

Els alumnes del Club Ciclista deportes Balaguer de Benicarló, es van desplaçar per a participar. Tots ells van intentar fer-ho tan bé com siguera possible però pensant en la pròxima prova que és la que organitzarà el club dins de la setmana de les Festes Patronals de Benicarló on intentaren donar el màxim davant dels seus amics i coneguts. Destacar les victòries a Nules de Joel Sancho i Jordi Muñoz en la prova en línia.

Resultats l'Alcora

Promesa primer any

Joel Sancho, 11é gimcana i 6é carrera.
 Cesc Roig, 5é gimcana i 9é carrera.
 Crisanto Sanz, 32é gimcana i 10é carrera.
 Sergi Roca, 41é gimcana i 12é carrera.
 Sergio Forés, 28é gimcana i 13é carrera.
 Emma Conesa 21a gimcana i 20a carrera (primera fèmina).

David Muñoz, 30é gimcana i 21é carrera

Principiant primer any

Gonzalo Martínez, 23é gimcana i 14é carrera.
 Joan Folch, 29é gimcana i 13é carrera

Principiant segon any

Adrià Roca, 26é gimcana i 6é carrera.
 Adrián Sancho, 7é gimcana i 8é carrera.
 Aleví segon any: Andrea Lores, 5a carrera.

Infantil primer any

Izán Monroig, 5é gimcana i 2n carrera.
 Jordi Muñoz, 14é gimcana i 4t carrera

Infantil segon any

Hugo Beser, 11é gimcana i 5é carrera.

BÀSQUET: JORGE LARA SERÀ EL SEGON ENTRENADOR

text VICENT FERRER foto CBB

El segon entrenador de l'equip sènior del Club Bàsquet Benicarló, que la pròxima temporada militarà en la Primera Divisió Nacional, serà Jorge Lara Muriel, persona vincula al club des de fa més de 30 temporades, 23 d'elles com a jugador i 16 d'entrenador.

Com a jugador s'inicià en els equips de base del club i molts anys en l'equip sènior i com a entrenador ha portat diversos equips: cadets, junior i el sèniors, incloent femenins i masculins. Serà sens dubte la millor ajuda que pugua tenir Jordi Adell.

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

ESCACS: DISPUTAT EL TORNEIG INFANTIL DE PARTIDES RÀPIDES DE FESTES

text VICENT FERRER foto

Dimarts passat, davant de la porta principal del Mercat Central, es va disputar el tradicional torneig infantil de ràpides de Festes Patronals, amb un total de 54 participants organitzat pel Club Ajedrez Benicarló. Jugadors de la província de Tarragona i diverses localitats de la província de Castelló es van acostar a Benicarló per a poder disputar aquest torneig.

Després de les set rondes jugades els premiats van ser els següents
Categoria Sub16

1. Silvia Doñate amb 6,5 punts.
2. Gerard Añó amb 6 punts.
3. Nicolás Bellón amb 6 punts.
4. David Doñate amb 5,5 punts.
5. Elies Alberich amb 5,5 punts.

Categoria Sub12

1. Albert Jovaní amb 5 punts.

2. David Teply amb 5 punts.
3. Pau Camarilles amb 5 punts.

Categoria Sub10

1. Kumar Banerji amb 5 punts.
2. Rubén Vinuesa amb 5 punts
3. Manuel Fernández amb 4 punts.

Des del club es vol donar les gràcies tots els participants per fer possible aquest torneig.

NO RES...

text VICENT T. PERIS

Algú hauria de pensar que al joves d'avui en dia - com jo mateix- tenim unes preferències molt clares i a les que no podem renunciar perquè són com els nostres principis més elementals. Per això, i com a mesura de protesta davant l'autoritat competent d'aquesta gran empresa, ara mateix em declaro en vaga permanent indefinida i salvatge. No entenc per què la gerència d'aquesta publicació no m'ha donat festa tenint en compte la meua joventut i les meues insaciabls ganes de festa-, farra i xerinxola que ara mateix corren per les meues venes. És una autèntica salvatjada pretendre que aquesta setmana em pose a escriure ni sobre futbol, ni sobre cap altra cosa perquè no estic en condicions. La meua estimada Margot, que ara mateix està asseguda al meu costat a la mateixa cadira que jo i que està pujant la mà per la meua cama esquerra i que ja ha passat l'alçada del genoll, s'ho va passar tan bé com jo o més.

Sí que és cert que el balanç de la pretemporada del nostre equip –l'experta mà de la Margot acaba de fer la seua entrada triomfal pel camal de les meues bermudes- no ha estat massa positiu pel que fa als resultats, però sí que ha aprofitat per a anar perfilant el joc de l'equip. La Margot, que quan comença no hi ha qui l'ature, està entorpint seriosament la meua capacitat de concentració. Però malgrat que ara mateix la seua mà està mirant de buscar una entrada per sota dels meus abanderado, m'he fet el ferm propòsit d'acabar aquesta pàgina abans de les sis de la tarde. Tot i que mantinc la vaga, la meua professionalitat m'impedeix deixar en blanc aquesta pàgina. També he pensat que com que això no ho llegirà ningú, puc escriure allò que em vinga al pensament sense tallar-me ni un pèl. Mai millor dit perquè els dits de la Margot s'han posat a acaronar els recargolats cabells de la zona púbica amb una gràcia i professionalitat dignes d'encomi. Ara mateix estic pensant que això d'anar descrivint les coses que

m'està fent la Margot en directe també és una forma civilitzada de protesta pel fet de fer-me treballar la setmana després de festes.

Com anava dient, els resultats no ens han acompanyat, perquè quatre derrotes i dues victòries no són com per a anar tirant coets d'alegria. Però l'hora de la veritat comença demà dissabte a Onda, on els nostres juguen el seu primer partit oficial davant aquest equip, etern candidat a jugar la promoció d'ascens a la tercera divisió. Mentre la Margot comença un suau massatge amb els seus dits, en ve al pensament que l'Onda és un dels equips de la categoria que compta amb més suport econòmic del seu ajuntament. Més de deu vegades que ací. Però no passa res i ens hem de conformar amb allò que els donen, ja que cada ajuntament té unes prioritats i tot és respectable. Tan respectable com el domini del moviment de dits de la Margot, amb una cadència i un coneixement de la sensibilitat masculina excelsos.

Vull deixar ben clar, des d'aquesta pàgina que no llegirà ningú, que tant la Margot com jo hem estat presents tots i cadascun dels dies de festa a les penyes. Perquè som joves i així ens sentim. Si que és cert que la Margot es va passejar i va fer rotgla a totes les penyes, i que qui va poder i va voler va ser testimoni dels seus grans coneixements de la naturalesa humana. Però això sí, només van poder compartir les seues habilitats els majors d'edat, que amb això la meua Margot és molt estricta. Aquella famosa frase de "niño, que esto no es un circo, que aquí no se viene a mirar" no la va dir ni una sola vegada. La veritat és que el seu comportament va ser del tot exquisit perquè ha millorat molt la seua educació. Es veu que li han calat ben fons els principis fonamentals de la meua família. Però a qui està calant ben fons en aquest moment és a mi, amb uns massatges a uns llocs inversemblants que només ella sap trobar perquè coneix l'anatomia humana com ningú.

Així que ja ho saben, estimats lectors, dissabte comença la lliga i jo ja començo a no poder continuar escrivint perquè el nivell d'exigència de concentració ha pujat massa i no estic disposat a mantenir-lo.

DAVID LEÓN I SARA VEA, GUANYADORS DE LA XXXII TRAVESSIA DEL PORT DE BENICARLÓ

text i foto CNB

Diumenge 20 d'Agost va tindre lloc la XXXII Travessia del port de Benicarló. Per segon any consecutiu, la tradicional prova, que es feia al mes de Juny, per Sant Pere, s'ha inclòs dintre de les activitats esportives de les festes patronals.

Amb presència de nombrós públic i amb un total de 39 participants, es varen disputar 2 proves. La prova curta, d'uns 400 metres, reservada per als nedadors més menuts i la prova llarga, de 1280 metres aproximadament, que és la travessia pròpiament dita.

Els pòdiums de la travessia foren:

LLARGA MASCULÍ:

- 1º DAVID LEÓN
- 2º GUILLEM SEGURA
- 3º SERGI SAURA

LLARGA FEMENÍ:

- 1º SARA VEA
- 2º MARTA VALDEARCOS
- 3º CLARA SALVADOR

CURTA MASCULÍ:

- 1º JOAN CHAVARRÍA
- 2º DYLAN MARTÍN
- 3º YERAY IBÁÑEZ

CURTA FEMENÍ:

- 1º DANIELA MUÑOZ
- 2º MAR GARCÍA
- 3º JULIA MUÑOZ

La dama del CN Benicarló, Gemma Rillo i el president del CN Benicarló, Xavier Rodríguez, foren els encarregats d'entregar els trofeus als 3 primers classificats de cada categoria i també al nedador més veterà, Joaquín Foix i a la nedadora més jove, Ana Roca.

S'ha d'agrair la col·laboració dels voluntaris; dels bombers; de protecció civil; de SERSAN i de la confraria de pescadors.

LA DAMA DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ VA REPRESENTAR A L'ENTITAT

text CNB

GEMMA RILLO, LA NOSTRA DAMA, A LA GALA DE LES ENTITATS, A L'OFRENA FLORAL, I LA DESFILADA DE CARROSSES

La dama del Club Natació Benicarló, Gemma Rillo, va representar a l'entitat en els actes de les festes Patronals. Dimarts 22, acompanyada per un grup de membres de la junta directiva, encapçalats pel president, Xavier Rodríguez; per nombrosos nedadors, i amb presència, també, de socis i familiars, Gemma va assistir al ball de gala de les entitats locals. El nadador Javi Marzà va ser l'acompanyant oficial de la dama durant la gala. També va participar, l'endemà, a l'ofrena floral a la verge. Igualment, diumenge, va estar en la desfilada de carrosses amb la resta de dames i Reina de Festes.

